

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi P.(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego w G. z dnia 22 kwietnia 2008 r., sygn. akt X Gz (...) [X WSC (...)]

w sprawie z powództwa F.(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko P.(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 listopada 2008 r.,

- 1.) **odrzuca skargę;**
- 2.) **zasądza od P.(...) - spółki z o.o. w K. na rzecz F.(...) - spółki z o.o. w G. kwotę 1800, zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2008 r. (sygn. akt X Gz (...)) Sąd Okręgowy w G. oddalił zażalenie strony pozwanej P.(...) sp. z o.o. od postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 23 listopada 2007 r. [sygn. akt VII GNc (...)] odrzucającego jej sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 30 sierpnia 2007 r.

Sprzeciw od nakazu zapłaty wniesiony przez profesjonalnego pełnomocnika strony pozwanej został odrzucony z powodu braków formalnych.

Strona skarżąca - P.(...) sp. z o.o. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G., powołując się na naruszenie „podstawowych zasad porządku prawnego, co do *meritum* sprawy art. 45 ust. 1 Konstytucji, zaś co do orzeczonych kosztów postępowania art. 109 § 1 k.p.c. w

związku z art. 479⁹ § 1 k.p.c.” Zdaniem strony skarżącej, poniosła ona szkodę, ponieważ w pozwie dochodząco od niej kwoty 11613,91 zł z tytułu rozwiązania umowy najmu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W wyjątkowych wypadkach - jak stanowi § 2 powołanego artykułu - gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd pierwszej lub drugiej instancji, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

W rozpoznawanej sprawie istotne jest to, że kwestionowane postanowienie formalne Sądu Okręgowego o oddaleniu zażalenia zamknęło stronie skarżącej tylko możliwość kontroli instancyjnej orzeczenia Sądu Rejonowego i samoistnie nie może stanowić szkody. W konsekwencji istnieje nakaz zapłaty Sądu Rejonowego z dnia 30 sierpnia 2007 r., korzystający z waloru prawomocności i powagi rzeczy osądzonej (art. 365 i 366 k.p.c.). Nie został on zakwestionowany również w tej skardze, zatem nie może podlegać jakiegokolwiek weryfikacji w sprawie skargowej.

Wniesiona skarga nie spełnia także istotnego wymagania, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy. Strona skarżąca podała, że szkoda, jaką poniosła to zasądzona od niej nakazem zapłaty kwota 11613,91 zł. Należy zauważyć, że strona skarżąca - w następstwie procesowego ukształtowania swojej skargi - została pozbawiona możliwości dowodzenia, że wynik postępowania odwoławczego byłby dla niej korzystny. Sąd Najwyższy nie może zastępować sądu drugiej instancji i rozstrzygać, jakiej treści orzeczenie powinno zapaść w następstwie nieodrzczenia środka odwoławczego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2006 r. V CNP 86/06; OSNC 2007/3/47). Zaskarżając jedynie postanowienie formalne oddalające zażalenie, strona skarżąca nie uprawdopodobniła, gdyż nie mogła uprawdopodobnić, powstania szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. postanowił, jak w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.